

PŘEHLED ODBORNÉ, UMĚLECKÉ, PEDAGOGICKÉ A PUBLIKAČNÍ ČINNOSTI PETRA MACEČKA

VZDĚLÁNÍ

- Fakulta umění Ostravské univerzity, 2013–2017 (Zdeněk Gola)
- Akademie múzických umění v Praze, 1982–1987 (Václav Snítíl)
- Státní konzervatoř v Ostravě, 1978–1982 (Vítězslav Gořula)
- Lidová škola umění v Ostravě-Zábřehu, 1972–1978 (Petr Rek)

Mezinárodní letní školy

- Mezinárodní letní škola Pommersfelden (NSR), 1984 a 1985 (Wilhelm von Walz)

SOUTĚŽE

- Celostátní kolo soutěže LŠU ČR 1975 (3. cena)
- Kocianova houslová soutěž 1976 (1. cena)
- Celostátní kolo soutěží LŠU 1978 (dělená 1. cena)
- Kocianova houslová soutěž 1978 (2. cena)
- Národní kolo rozhlasové soutěže Concertino Praga 1979 (3. cena)
- Soutěž mladých houslistů H. Wieniawského 1979 (finále, čestné uznání s pochvalou)
- Kocianova houslová soutěž 1980 (1. cena, titul Absolutní vítěz a Laureát KHS)

UMĚLECKÁ ČINNOST

- **1988–1991 Slovenský komorní orchestr**

koncertní mistr

Slovenská filharmonie, Medená 3, 816 01 Bratislava, Slovensko

Vystupoval jako sólista orchestru v Evropě, USA a Japonsku: Mnichov Herkules Saal (J. S. Bach: Braniborský koncert č. 5), Mnichovská filharmonie (Telemann), Wigmore Hall Londýn (Vivaldi, Hellendal), New York Library Music Hall (Vivaldi), St. Louis Symphony Hall a Yokohama Symphony Hall (Vivaldi).

- **1991–1993 Cappella Istropolitana (Komorní orchestr města Bratislavy)**

koncertní mistr a umělecký vedoucí

Riazanská 79, 831 03 Bratislava, Slovensko

S orchestrem vystupoval na Slovensku i v Evropě, Číně, Koreji, Hongkongu a Japonsku. Sólová vystoupení v Bratislavě, Vídni a Aténách.

- **1991–1993 Nové bratislavské trio**

Petr Maceček – housle, Mikuláš Škuta – klavír, Eugen Prochác – violoncello

1992 – sólová vystoupení s Brucknerovým orchestrem v Linci (Beethovenův Trojkonzert op. 56) v Linci a Bratislavě. Vystoupení na Bratislavských hudebních slavnostech bylo vysíláno v přímém přenosu Slovenskou národní televizí.

- **1993–2005 Rejchovo klavírní trio**

Petr Maceček – housle, Jaromír Klepáč – klavír, Margit Klepáčová – violoncello

Praha, Česká republika

Vystoupení v Praze, na Islandu, v Německu a Lucembursku. Nahrávky děl Antonína Rejchy, Antonína Dvořáka, Josefa Suka a Bedřicha Smetany.

- **1994–1997 Sukův komorní orchestr**

Koncertní mistr

www.suk-ch-o.cz

Koncertní mistr, lídr a sólista na festivalech v České republice a v zahraničí, zejména na mezinárodním festivalu Pražské jaro, a v sálech Concertgebouw Orchestra Hall (Amsterdam), Gewandhaus (Lipsko), Hongkong Symphony Hall, Academia Santa Cecilia (Řím) aj.

- **1994–1997 Smyčcové kvarteto Martinů**

Vystupoval na koncertních turné v ČR, v Evropě (Anglie, Španělsko, Rakousko, Německo, Lucembursko, Itálie, Švédsko, Dánsko) a v Japonsku. Vedl mistrovské kurzy na Mezinárodním hudebním festivalu v Dartingtonu (Velká Británie).

- **1997–2002 Pražský komorní orchestr bez dirigenta (PKO)**

Koncertní mistr a umělecký vedoucí

www.pko.cz

Vedení orchestru, jehož repertoár zahrnoval hudbu od raného romantismu až po skladatele 20. století. Vystupoval v České republice i v Evropě, USA, Kanadě a Japonsku. Mezi nejvýznamnější patřily série koncertů pro vydavatelství BMG v Düsseldorfu, Frankfurtu, Hamburku a Mnichově. Jako sólista orchestru vystoupil v Biarritzu (Fr), Mnichově a v Praze.

- **2000–2011 Talichovo kvarteto**

www.talichquartet.com

Koncerty v Evropě, Japonsku, Severní a Jižní Americe, pozvání na prestižní festivaly a hudební podia např. do Carnegie Hall, Théâtre des Champs-Élysées, Salle Gaveau, Lyon, Wigmore Hall, Monte Carlo, festival Tibora Vargay v Sionu, festival Pražské

jaro, International String Quartet festival v Ottawě, festival Pablo Casals ve francouzském Prades, festival Europalia, Printemps des Arts, Musica Mundi a další.

Během činnosti v souboru pravidelná spolupráce s renomovanými umělci: Itamar Golan, Jeremy Menuhin, Claude Penetier, Jean Francoise Haisser, Yakov Kasman a Jean Marc Luisada – klavíristé, Gil Sharon – housle, Arto Noras – violoncello, Franz Helmerson – violoncello, Michel Lethiec – klarinet, Patrick Galois – flétna, Lindsay Quartet, Pražákovo kvarteto, Artis Quartet a další.

VYBRANÁ SÓLOVÁ VYSTOUPENÍ A RECITÁLY

- 1998 recitál v koncertní řadě FOK
Daniel Wiesner – klavír
- 1999–2000 Pražský komorní orchestr
provedení koncertů W. A. Mozarta (KV 219) a L. van Beethovena v Praze,
v Německu a ve Francii
- 2002 Česká filharmonie
A. Dvořák: Koncert pro housle a orchestr a moll, op. 53
- 2006 houslový recitál v rámci cyklu České filharmonie
Igor Ardašev – klavír
- 2006 sólista komorního orchestru Camerata Janáček na koncertním turné
v Belgii a Holandsku
Felix Mendelssohn-Bartholdy: Koncert d moll, J. Brahms: Uherské tance
v úpravě J. Joachima
- 2004, 2006, 2007, 2009, 2011, 2013 a 2015
recitály v Kanadě, New Yorku a Washingtonu
- 2015 souborné provedení Beethovenových sonát pro housle a klavír
Pavel Voráček – klavír (Koncertní síň Atrium, Praha)

Sólová umělecká spolupráce

- Bohdan Warchal,
- Josef Suk,
- Gil Sharon,
- Václav Hudeček,
- Ivan Ženatý,
- Gabriela Demeterová,
- Shizuka Ishikawa – housle,
- Eugen Moye (1. violoncello v American Symphony Orchestra a NY Opera Orchestra),
- Gerard Kagan (1. violoncello v Metropolitan operě New York),
- Jiří Bárta – violoncello,
- Václav Kunt – flétna,
- Jaroslav Tůma – varhany,
- Jaroslav Hála,
- Norbert Heller – klavír,
- Susan Kagan,
- Daniel Wiesner,
- Jaromír Klepáč – klavír aj.

VYBRANÁ DISKOGRAFIE

Slovenský komorní orchestr

• Opus

- Pieter Hellendaal: Šest concerti grossi, op. 3
- Dmitrij Šostakovič (Rudolf Baršai) : Smyčcový kvartet č. 8
- Dmitrij Šostakovič: Koncert č. 1 pro klavír, trubku a smyčce, op. 35

• CPO (NSR)

- Leopold Mozart: Symfonie (2 CD)

Cappella Istropolitana

• Naxos Records

- Antonio Vivaldi: Concerti grossi
- Francesco Geminiani: Concerti grossi, Vol. 1
- J. S. Bach: Mše h moll
- P. I. Čajkovskij: Serenáda pro smyčce C dur, op. 48

Rejchovo klavírní trio

- Antonín Rejcha: Klavírní trio, op. 101
Antonín Dvořák: Klavírní trio, op. 65
- Josef Suk: Klavírní trio c moll, op. 2, a „Elegie“, op. 23
Bedřich Smetana: Klavírní trio g moll, op. 15

Sukův komorní orchestr

- **VOX Classic a Discover International**
  - František Xaver Richter: Symfonie
  - Jan Křtitel Vaňhal: Koncerty a symfonie
  - Antonín Dvořák, Josef Suk: Serenády
  - Franz Schubert (G. Mahler): Smyčcový kvartet d moll „Smrt a dívka“
  - F. Mendelssohn-Bartholdy: Symfonie pro smyčce č. 9 c moll
  - W. A. Mozart: Klavírní koncerty č. 11, 12 a 14
  - W. A. Mozart: Klavírní koncerty KV 246 a KV 271, Rondo KV 386

Smyčcové kvarteto Martinů

- **Kubešovo hudební vydavatelství**
  - Bedřich Smetana: Smyčcový kvartet č. 1 e moll „Z mého života“
Antonín Dvořák: Smyčcový kvartet „Americký“, op. 96
- **Studio Matouš**
  - Antonín Vranický: Smyčcové kvartety D dur, F dur, A dur a Smyčcové kvartety Es dur, C dur, G dur
- **Naxos Records**
  - Bohuslav Martinů: Smyčcový kvartet č. 1 a č. 2 a „Tři jezdci“
  - Bohuslav Martinů: Smyčcový kvartet č. 3 a č. 6, Duo pro housle a violoncello a Tři madrigaly (nahrávka tohoto CD byla oceněna v Cannes cenou MIDEM Classical Awards za nejlepší CD soudobé sólové a komorní hudby roku)
  - Bohuslav Martinů: Smyčcový kvartet č. 4, č. 5 a č. 7

Talichovo kvarteto

- **Calliope**

- Felix Mendelssohn-Bartholdy: Smyčcové kvartety op. 12, op. 13 a Es dur, op. 80, op. 81 a op. 44 č. 1, 2 a 3 (souborná nahrávka)
uznáno a oceněno v časopisech: *Classics Today* (10/10 Higher Rating), *Diapason* (R10 Classics), *Le Monde de la musique* (CHOC)
- Jan Václav Kalivoda: Smyčcové kvartety č. 1, op. 61, č. 2, op. 62, a č. 3, op. 90
uznáno a oceněno v časopisech: *Classics Today* (10/10 Higher Rating), *Diapason*, *Le Monde de la musique* (CHOC), *Strad*, *Telerama*
- Johannes Brahms: Smyčcové sextety
uznáno a oceněno v časopisech: *Diapason* (R9 Classics), *France musique*, *Le Monde de la musique* (CHOC)
- Leoš Janáček: Smyčcové kvartety č. 1 a č. 2 / Erwin Schulhoff: Smyčcový kvartet č. 1
oceněno v časopisech: *Diapason*, *Gramophone* (Editor's Choice a CD měsíce), *Strad*; a v jiných médiích: Bayern 4 Radio, MDR Classic Radio, BBC Radio (CD týdne), Bayerische Rundfunk (Tipp CD)
- Antonín Dvořák: Smyčcový kvartet „Americký“, op. 96, a Smyčcový kvintet op. 97
oceněno v časopisech: *Classics Today* (10/10 Higher Rating), *Diapason*, *Le Monde de la musique* (CHOC)
- Osm českých smyčcových kvartetů: Dvořák, Fibich, Janáček, Schulhoff, Smetana
oceněno v časopisech: *Classics Today* (10/10 Higher Rating), *Diapason* (R10 Classic), *Gramophone* (Editor's Choice), *Le Monde de la musique* (CHOC).
- Bedřich Smetana, Zdeněk Fibich: Smyčcové kvartety
oceněno v časopise *Diapason*

Sólové CD nahrávky

- **Triga (Praha)**
  - *Houslový recitál*

J. S. Bach: Partita č. 2 d moll pro sólové housle, BWV 1004

Johannes Brahms: Sonáta č. 3 d moll pro housle a klavír, op. 108 (Norbert Heller – klavír)

E. Ysaye: Sonáta pro housle op. 27 č. 3 „Balada“
  - *Kaleidoskop. Pohled na současnou českou hudbu pro housle a klavír* (Daniel Wiesner – klavír, 2 CD)

Teml, Kurz, Hanuš, Matys, Fischer, Riedlbauch, Zámečník, Bláha, Pazour

- **Waldmann (Praha)**
  - Klement Slavický: Partita pro sólové housle
  - Ronald Stevenson: Skotská suita pro sólové housle
  - Luboš Fischer: „Crux“ pro housle a tympán
  - Jan Hanuš: „Chut' žít“, fantazie pro housle sólo

- **Rudioservis (Český rozhlas Praha)**
  - J. Brahms: Sonáty pro housle a klavír G dur, op. 78, A dur, op. 100, a d moll, op. 108 (Norbert Heller – klavír)

Rozhlasové nahrávky

- **Studio polského rozhlasu (Lublin)**
  - Georg Friedrich Händel: Sonáta D dur pro housle a klavír

- **Český rozhlas Praha**
  - J. S. Bach: Partita pro sólové housle č. 2 d moll, BWV 1004
  - František Ignác Tůma: Partita č. 4 Es dur, Partita č. 5 in A, Partita č. 6 A dur, Sinfonia č. 12, Sinfonia č. 13 (Gabriela Demeterová, Giedré Lukšaitė Mrázková, Petr Hejný)
  - Pablo de Sarasate: Koncertní fantazie na motivy z Bizetovy opery Carmen, op. 25

- Josef Suk: Balada pro housle a klavír d moll
- Michal Macourek: Smyčcový kvartet (Johana Dostálová, Filip Kimmel, Tomáš Stražil)
- Maurice Ravel: Sonáta pro housle a violoncello (Jiří Bárta)
- Zdeněk Fibich: Sonatina pro housle a klavír d moll, op. 27
- Sergej Ivanovič Tanějev: Canzona (K. Dohnal – klarinet, Talichovo kvarteto)
- Josef Bohuslav Foerster: Klavírní trio č. 1 f moll, op. 8
- Jiří Gemrot: Trio pro housle, violoncello a klavír
- Erich Wolfgang Korngold: Sonáta G dur pro housle a klavír, op. 6
- Antonín Tučapský: Sonáta „Rhapsody“ pro housle a klavír
- Eduard Douša: Sonáta pro housle a klavír „Tempora mutatur“
- J. Brahms: Sonáty pro housle a klavír op. 78 a op. 100
- Béla Bartók: Sonáta pro housle a klavír č. 2, Sz. 76
- Igor Stravinskij: Elegie pro sólové housle
- Klement Slavický: Partita pro housle sólo

PEDAGOGICKÁ ČINNOST

- **od roku 2010 Mezinárodní konzervatoř Praha**
  - výuka hlavního oboru, komorní hry, orchestrálních partů, dějin a literatury hlavního oboru a metodiky hlavního oboru
  - lektorská činnost v rámci letních interpretačních kurzů Mezinárodní konzervatoře Praha
  - oponentury závěrečných prací
- **od roku 2010 Fakulta umění Ostravské univerzity**
  - výuka hlavního oboru Housle
  - výuka hlavního oboru Komorní hra (od roku 2021)
  - výuka studijního předmětu Komorní hra

- výuka studijního předmětu Orchestrální party
- vedení závěrečných prací, oponentury závěrečných prací

Přehled úspěšných studentů a absolventů

- **Jakub Kowalski**

Člen prvních houslí Janáčkovy filharmonie Ostrava a člen Janáčkova komorního orchestru. Přípravuje se na mezinárodní soutěž o cenu Beethovenova Hradce v Hradci nad Moravicí. V roce 2022 se zúčastnil dvou mezinárodních soutěží v polské Poznani a v Katowicích. Vystupuje často rovněž jako sólista. S JFO provedl v roce 2021 Vivaldiho Čtvero ročních období. V tomtéž roce v přímém přenosu z koncertu JFO Sonátu pro housle a klavír A dur Cesara Francka. V letošním roce se Jakub úspěšně zúčastnil konkurzu na sólové vystoupení s Janáčkovou filharmonií Ostrava. V příští koncertní sezóně 2023/2024 bude tak zařazen jako sólista do dramaturgie abonentní řady se skladbou Partita pro housle a orchestr Witolda Lutoslawského.

- **Bohdan Dorošenko**

Bakalářské studium absolvoval mj. s Brahmsovým houslovým koncertem. Ze značného počtu uchazečů byl v roce 2018 rakouskou stipendijní komisí vybrán na studijní pobyt na Musikhochschule ve Vídni a opakovaně německou studijní komisí na studijní pobyt na Hochschule für Musik Ferenze Liszta ve Výmaru (2021, 2022).

Za svůj magisterský absolventský koncert obdržel v roce 2022 mimořádné ocenění. Jako jeden z devíti vybraných účastníků se v minulém roce zúčastnil historicky prvního Composition Lab s Caroline Shaw v Cremoně, který pořádala nadace Stauffer, ve Stauffer Center for Strings Cremona. V rámci skladatelské laboratoře vznikla jeho kompozice MINI, která byla s úspěchem premiérována na závěrečném koncertě v provedení Quartetto Sincronie.

- **Václav Kolek**

Je členem prvních houslí orchestru Národního divadla Moravskoslezského. Bakalářské studium absolvoval s houslovým koncertem d moll Arama

Chačaturjana. Je rovněž uměleckým vedoucím a primášem cimbálové muziky Slezan. Intenzivně se zde zabývá folkloristikou a úpravami lidových písní.

- **Kristýna Machačíková**

Na absolventském koncertě provedla mj. také Beethovenův houslový koncert D dur. Je primářií olomouckého dámského smyčcového kvarteta Desigual Quartet. Od roku 2022 je členkou prvních houslí orchestru Moravského divadla Olomouc.

- **Jan Palouček**

Nynější sekundista smyčcového kvarteta Krása Kvartet. Jan v roce 2018 absolvoval Mezinárodní konzervatoř v Praze. Na programu jeho absolventského koncertu byla Sonáta pro housle a klavír FP 119 Francise Poulenca a houslový koncert g moll Maxe Brucha. Jeho interpretace byla ohodnocena známkou výborně s pochvalou za mimořádný výkon.

- **Markéta Valášková**

Na absolventském koncertě hrála mj. Respighiho Concerto Gregoriano. Je pedagožkou na ZUŠ Opava a vyhledávanou komorní hráčkou. Je členkou souboru Haydn Ensemble (um. vedoucí M. Petrák).

- **Daniel Both**

Na abs. koncertě hrál mj. houslový koncert Arama Chačaturjana. Nyní je pedagogem na ZUŠ v Hranicích na Moravě.

- **Hana Látalová-Tobolová (magisterské studium)**

Na programu svého absolventského koncertu měla mj. houslový koncert Antonína Dvořáka. Absolvovala známkou výborně, s pochvalou. Stala se členkou prvních houslí Olomoucké filharmonie a působila zde do roku 2021. Nyní působí s výbornými pedagogickými výsledky na ZUŠ Olomouc-Žerotín.

Přehled úspěšně obhájených závěrečných prací

- Tobolová, Hana: *Moravská filharmonie Olomouc*
- Both, Daniel: *Mystika a racionalita v duchovní tvorbě Arvo Pärta*

- Koníková, Simona: *J. S. Bach: Sonáty a partity pro sólové housle – interpretační přístupy*
- Janoušková, Eva: *Houslová soutěž Plzeňské housličky*
- Dorošenko, Bohdan: *Analýza houslového koncertu d moll A. Chačaturjana*
- Stará, Helena: *Jiří Bělohlávek a Česká filharmonie*
- Beránková, Markéta: *Křesťanská soudobá populární hudba v České republice a na Slovensku*
- Vlčková, Sandra Nikol: *Koncertní mistři Chicago Symphony Orchestra*
- Valášková, Markéta: *Jan Kubelík, Jaroslav Kocian a Váša Příhoda – jejich interpretační a pedagogický odkaz pro dnešní generaci houslistů*
- Kolek, Václav: *Ciaccona d moll, BWV 1004, Johanna Sebastiana Bacha z hlediska dobové provozovací praxe 17. a 18. století*
- Klodová, Ellen: *Komparace interpretačních pojetí Prokofjevova houslového koncertu D dur*
- Dorošenko, Bohdan: *Interpretační analýza koncertní rapsodie „Cikán“ od Maurice Ravela*

Lektorská činnost

- 1995 Mistrovské kurzy na festivalu v Dartingtonu (Velká Británie)
- 2005 Mistrovské kurzy AMEROPA (Praha)
- 2005 Mistrovské kurzy v Portugalsku (Porto)
- 2004 a 2008 Mistrovské kurzy Musica Mundi v Belgii, Waterloo
- 2000–2011 pravidelné mistrovské kurzy na hudebním festivalu Pabla Casalse v Prades (FR)
- 2022 Mezinárodní letní škola komorní hry Ostrava 2022
- 2022 Mezinárodní interpretační kurzy Zábřeh (Zábřeh na Moravě)
- odborná výuka na hudebních vysokých školách v rámci programu Erasmus: Udine (2017), Palma de Mallorca (2018, 2019, 2021, 2022), Würzburg (2018, 2023)

Účast v porotách

- soutěžní festivalová přehlídka konzervatoří Litva 2013 (Klajpeda)
- 55. ročník mezinárodní interpretační soutěže a hudebního festivalu Beethovenův Hradec
- Hradec nad Moravicí 2017
- krajské kolo soutěží ZUŠ 2018 (Bohumín)
- 60. ročník mezinárodní Kocianovy houslové soutěže 2018
- 59. ročník mezinárodní interpretační soutěže a hudebního festivalu Beethovenův Hradec
- Hradec nad Moravicí 2023

PUBLIKAČNÍ ČINNOST

- Maceček, Petr: *Zdeněk Gola a jeho pedagogické mistrovství*. Ostrava: Ostravská univerzita, 2019.
- editor Hanuš, Jan: „Chuť žít“, fantazie pro sólové housle. Praha: Bärenreiter
- music supervisor *Peklo na Zemi / Hell on Earth* (filmový dokument). Scénář a režie Vojtěch Jasný, producent Steven Spielberg. ČR / USA

ORGANIZAČNÍ ČINNOST

- od roku 2019 vedoucí oddělení smyčcových nástrojů Mezinárodní konzervatoře v Praze
- od roku 2022 vedoucí oddělení smyčcových a strunných nástrojů Mezinárodní konzervatoře v Praze
- od roku 2020 proděkan pro umění a vnější vztahy Fakulty umění Ostravské univerzity
  - workshopy a interpretační kurzy pro studenty Fakulty umění Ostravské univerzity ve spolupráci s Janáčkovou filharmonií Ostrava (Herwig Zack, Jose Alvarez, Leticia Moreno aj.)

- příprava a realizace dramaturgického plánu orchestrálních a operních projektů Fakulty umění
- produkční a dramaturgická příprava koncertů Komorní řady Fakulty umění OU
- příprava zahraničních a domácích projektů Fakulty umění Ostravské univerzity
- příprava projektů v rámci tzv. třetí role Fakulty umění Ostravské univerzity
- spoluodpovědnost za výstavbu nové budovy Fakulty umění, jmenovitě především za akustiku nového koncertního sálu (dokončeno v únoru 2023)
- člen výběrových komisí pro zahraniční aktivity Ostravské univerzity (Erasmus, VIA)
- člen Umělecké rady Fakulty umění Ostravské univerzity
- člen Ediční komise Fakulty umění Ostravské univerzity
- člen kolegia děkana Fakulty umění Ostravské univerzity
- statutární zástupce vedoucího Katedry strunných nástrojů Fakulty umění Ostravské univerzity
- statutární zástupce děkana Fakulty umění Ostravské univerzity
- organizační činnost mimo Fakultu umění Ostravské univerzity
  - od roku 2018 místopředseda přípravného výboru Mezinárodní interpretační soutěže a hudebního festivalu Beethovenův Hradec
  - od roku 2017 předseda maturitních a absolventských komisí na Státní konzervatoři Praha

RECENZE (výběr)

Nová svoboda, listopad 1980

F. L.

...Macečkovy poslední celovečerní vystoupení přesvědčilo o šíři jeho repertoáru. Obsahovalo díla barokního, klasického i romantického období v nichž se již projevíly perspektivní předpoklady vysoce talentovaného houslisty. Překvapil velmi vyspělou technickou úrovní levé i pravé ruky, živelnou mladistvou muzikálností a poměrně bohatou škálou dynamických i výrazových odstínů. Nejlépe se to projevilo v Bachově sonátě g moll pro sólové housle, v níž zaujal sytý a dobře odstíněný tón, pozoruhodná výstavba fugy i brilantní technika v závěrečné části – prestu. Dobře vyzněly i Händlova sonáta A dur, a zvláště rytmicky i tónově svěží podání Dvořákovy Mazurky. První část Paganiniho koncertu D dur tvořila závěr koncertu a strhla obecenstvo k nadšenému ohlasu. Virtuózní pasáže a efekty se zaleskly v plném světle a byly ukázkou nevšedních schopností mladého houslisty...

Ostravský večerník, říjen 1982

Populární řada C koncertní sezony 1982–1983 Janáčkovy filharmonie Ostrava pokračovala ve čtvrtek 7. října večer druhým koncertem... jako sólista vystoupil odchovanec ostravské konzervatoře, nyní posluchač AMU Petr Maceček. Houslový koncert A dur Wolfganga Amadea Mozarta je v houslové literatuře známým a vyhledávaným dílem, které sólisté často volí k provedení pro jeho melodičnost i technickou náročnost. Petr Maceček jej zahrál s muzikantským zanícením a obdivuhodnou technickou výzbrojí. V náročném úkolu osvědčil výrazné nadání i smysl pro stavbu klasické kantilény a její náladové odstíny...

Morning News, 1993 (Reykjavik)

...despite the fact that the Trio C major by Haydn is a composition where the piano plays a brilliant part, the Rejcha succeed in creating an admirably harmonious chambre tone... the ensemble managed the lovely but still an extremely difficult Bergerettes by Bohuslav Martinů with a facility and a detached point of view in all respects...

...a violent and brilliant final gradation of the thirty-minute Trio D minor by F. Mendelssohn sounded as a triumph of young musicians from Prague...

...přestože Haydnovo trio C dur je skladbou, kde klavír hraje bravurně, podařilo se Rejchovi vytvořit obdivuhodně harmonický komorní tón... soubor zvládl krásné, ale přesto nesmírně obtížné Bergerettes Bohuslava Martinů s nadhledem. a nadhled ve všech ohledech...

...násilná a brilantní závěrečná gradace třicetiminutového tria d moll F. Mendelssohna zněla jako triumf mladých hudebníků z Prahy...

strojový překlad

Pommersfelden: Konzert des Collegium Musicum

Gar nicht zimperlich

Große Akklamation und Bravi zuhauf heimste der Geiger Petr Macecek im dritten Orchesterkonzert des Collegium Musicum Schloß Pommersfelden ein. Als Solist im Dvořákschen Violinenkonzert bewies er herausragende solistische Qualitäten, kostete die geigerischen und interpretatorischen Chancen bis zur Neige aus und ließ keinen Zweifel daran, daß hier ein überragendes Talent vor einer vielversprechenden Karriere steht.

Da spürte jeder, wie das zu Unrecht im Schatten des Cellokonzertes stehende Violinœuvre von dramatischem Pathos, rhapsodischer Freiheit und einem überquellenden Strom folkloristischen, melodischen und rhythmischen Temperaments erfüllt ist. Macecek ist kein effektheischender Athlet, aber ein mit ganzer musikalischer Energie dem Werk verpflichteter junger Geiger, der untadelige geigerische Manieren vorzuweisen hat: Er poltert nicht, spielt mit gezügelter, bisweilen fordernder Kraft, mit vollem runden Ton, großräumig in den Kantilenen, kräftig zupackend im Strich und beispielhaft intonationssicher auch bei den vertracktesten Doppel- und den schweren Oktavgriffen. Portamenti wurden dosiert, gelegentlich noch etwas absichtsvoll klingend eingesetzt, ohne daß der musikalische Geschmack darunter gelitten hätte.

Viel Ausdruck legte Macecek in das von schlichter Sangbarkeit erfüllte Adagio ma non troppo. Dem Finalsatz mit seiner zündenden Furiant-Stimmung und F-Dur Dumka des Mittelteils gab der junge Geiger prägnante rhythmische Konturen. Der geigerische Vorstoß ins Hochprofessionelle gelang im Orchestralen nur mit erheblichen Einschränkungen. Ohne Zweifel hatte Anton Zapf das Orchester ohne romantisch-empfindsame Zimperllichkeit gut im Griff. Er achtete auf die Balance der Stimmen. Es fehlte auch nicht an rhythmischer Akzentuierung der Ecksätze, wohl aber am klanglichen Raffinement und an dynamischer

Akribie vor allen Dingen bei den Blechbläsern (Horn). Das rhythmisch markante Unisono-Motiv polterte viel zu laut. In der weiteren Abfolge der Themen fuhren die Bläser den souverän geigenden Macecek oft rauhbeinig in die Parade.

Mit Elisabeth Knop (Flöte) und Christiane Stribel (Englisch Horn) stellten sich versierte Solisten vor, die bewiesen, wie beseelt-musikantisch und nuancenreich zugleich im modernen Gewand musikalische Zwiegespräche verlaufen können. Im „Concerto da camera“ von Arthur Honegger kommentierte die Soloflöte das musikalische Geschehen mit gefühligem Ornamentik, während Christiane Stribel wohlige Kantilenen auf lange Atmbögen zu nehmen verstand. Halsbrecherische Koloraturen im Vivace spielte Elisabeth Knop technisch auf hohem Niveau. In kleiner Besetzung leistete das Orchester geschmeidige Dienste.

Liebenswerte musikalische Gemeinplätze dominierten zum Schluß bei W. A. Mozarts Sinfonie D-Dur KV 385 (Haffner). Vitalität, stämmiger Zugriff, großflächiger Klang rangierten vor Plastizität und Konturenschärfe. Zapf nahm Mozarts Musik durchaus im Sinne des Komponisten, der den ersten Satz recht feurig gespielt wissen wollte, den letzten so rasch wie möglich.

Die einzelnen Instrumentengruppen kommunizierten mit unterschiedlichen Qualitäten: Die ersten Geigen pflegten den eigenwilligen Umgang mit der Phrasierung und verbannten jegliches feinnervig gespannte Spiel. Was da über das Podium herüberkam, war im ersten Satz eher Allegro als fresco als Allegro con spirito! Den Paukenschlägen fehlte auch die markante Färbung, auch könnte der Blick auf

die Binnenstimmen perspektivenreicher ausfallen. Am ehesten überzeugte noch das Andante in der Ausgewogenheit von Innigkeit und gehaltener Spannung. Egon Bezold

Hudební rozhledy č. 3, 1997

Julius Hůlek

...Dramaturgickým pendantem předchozího bylo vystoupení Sukova komorního orchestru v Sukově sále Rudolfiny (30. 3.) [...] Vivaldiho závěrečné Čtvero ročních období zářilo všemi barvami, rytmickou, intonační i výrazovou důkladností. Nepochybnou zásluhu na tom měl houslista Petr Maceček, umělecký vedoucí souboru. Výborným sólistickým výkonem dokázal strhnout nejen obecenstvo, ale i samotné muzikanty.

Harmonie, červen 2011

Luboš Stehlík

Petr Maceček je znám jako člen Talichova kvarteta, bývalý skvělý leader Pražského komorního orchestru, ale bohužel se málo ví o jeho sólových aktivitách. Po poslechu brahmsovského kompletu je jasné, že neprávem. Dokonce mám pocit, že vyrovnanost houslistů zmíněného kvarteta je tak mimořádná, že by se klidně mohl, podobně jako je tomu u Emersonova kvarteta, s Janem Talichem občas střídát na postu primária...

Nahrát Brahmsovy sonáty by se mohlo zdát při pohledu na světovou diskografii stejné jako nošení sov do Athén, nicméně nahrávka dua Petr Maceček – Norbert Heller má řadu zajímavých momentů. Navíc je to od už archivní nahrávky dvojice Josef Suk – Julius Katchen konečně nový český pohled na základní díla sonátového repertoáru. (Norbert Heller je však znám, že se rád pouští do sonátových kompletů – viz violoncellový Beethoven a houslový Mozart.) Z řady kompletů jsem vybral pro letmé srovnání projekt Pinchase Zukermana a Daniela Barenboima, který vznikl pro Deutsche Grammophon v roce 1974, a to proto, že jsou si koncepčně blízké. Snaží se totiž „jen“ pokorně interpretovat skladatelův zápis, a ne jej dotvářet, přetvářet, osobitě vykládat, tlumočit, jak činí například Anne-Sophie Mutter nebo Gidon Kremer. Zukerman a Maceček se liší v základním přístupu. U Zukermana je

uveden v bookletu správný název „sonáty pro klavír a housle“, u Macečka „sonáty pro housle a klavír“. Přesto výsledek je opačný a Maceček více respektuje zápis, jde skutečně o komorní dialog. Podstatný rozdíl je v tempech, která jsou u Macečka rychlejší až na jedinou výjimku: stopáž poslední věty v opusu 108 je na vteřinu stejná. Myslím, že příčinou není jen posun v interpretačním vnímání temp a časoprostoru u Brahmsa. Není náhodou, že podobná tempa najdeme v 70. letech u vícero houslistů, a stejné je tomu dnes u Macečka. Bohužel rychlejší tempo zapříčinilo v rychlých větách sníženou transparentnost. (Těžko však určit, zda to jde více na vrub houslisty nebo režiséra.)

Celkový zvukový obraz je velmi konkrétní jakoby „tvrdší“ a chybí mu více měkkosti. Nicméně česká nahrávka je velmi příjemná a oba interpreti odvedli výkon hodný úcty. V případě Norberta Hellera dokonce takový, že i přes horší klavír (a myslím že i horší snímání) dýchá Danielu Barenboimovi na záda.

CD Martinů: String Quartets Nos 1 and 2 / Tři jezdci

Martinů: Smyčcový kvartet č. 1 (1918), Smyčcový kvartet č. 2 (1925) a „Tři jezdci“ (Three Horsemen)

Kvarteto Martinů (Naxos)

John Phillips

This disc is labelled Volume 1, in what presumably be a multi disc set of Martinu Chamber Works. It is part of a number of Naxos String Quartet series which taken as a whole gives the impecunious collector a chance to build up a very good collection of chamber music at a competitive price.

String Quartet No. 1 was not Martinu's first attempt at writing in the String Quartet medium, that being the last work on this disc. String Quartet wasn't even the first quartet completed as with this composer who was almost too prolific for his own good, there being two quartets finished before this one which have been lost.

The Quartet now known as String Quartet No. 1 was written in 1918 for a string quartet made up from players of the Czech Philharmonic, led by

Stanislav Novak, with whom Martinu shared lodgings and who eventually led the orchestra. Also in the quartet was Ladislav Cerny, who later became leader of the second violins. The quartet is in four movements the first being relative short compared with the third and fourth movements. There are bohemian and french influences in the work, the latter being a little strange as the composer did not move to Paris to study with Roussel until 1923.

The String Quartet No. 2 was written in 1925, while the composer was in France, and heavily under the influence of his teacher there, Albert Roussel. The first movement, rather than being classical in nature is a continual development of themes passed from instrument to instrument as the movement progresses. There is then a slow movement which becomes very serious, and is based distantly on themes developed in the first movement. The tone then lightens considerably for the finale which takes the form of a rondo. Themes developed earlier in the work are presented here and developed still further until the quartet concludes with a brief and dramatic coda.

The disc is then completed by a performance of Martinu's first work for the medium, The Three Horsemen. This is a juvenile work in three movements, written as an essay for string quartet when Martinu was about sixteen and at his first academic position in Prague.

The performances of all three compositions are first rate, supplemented by an excellent recording quality. Comparing these performances with those recorded by the Panocha Quartet for Supraphon, I can see no reason to buy the dearer set, as the Naxos issue is as good musically, better recorded and much cheaper.

Tento disk nese označení Volume 1, pravděpodobně jde o vícediskovou sadu Martinů Chamber Works. Je součástí řady smyčcových kvartet Naxos, která jako celek dává nemajetnému sběrateli šanci vybudovat si velmi dobrou sbírku komorní hudby za konkurenceschopnou cenu.

Smyčcový kvartet č. 1 nebyl Martinův první pokus o zápis na médium Smyčcového kvarteta, které bylo posledním dílem na tomto disku. Smyčcový

kvartet nebyl ani prvním dokončeným kvartetem, protože u tohoto skladatele, který byl pro své dobro až příliš plodný, byly před tímto kvartetem hotové dva kvartety, které se ztratily.

Kvartet nyní známý jako Smyčcový kvartet č. 1 vznikl v roce 1918 pro smyčcový kvartet složený z hráčů České filharmonie v čele se Stanislavem Novákem, se kterým Martinů sdílel ubytování a který nakonec orchestr vedl. V kvartetu byl také Ladislav Černý, který se později stal vedoucím druhých houslí. Čtveřice je čtyřvětá, přičemž první je ve srovnání s třetí a čtvrtou větou relativně krátká. V díle jsou bohémské a francouzské vlivy, to druhé je trochu zvláštní, protože skladatel se do Paříže přestěhoval za Rousselem až v roce 1923.

Smyčcový kvartet č. 2 vznikl v roce 1925, když byl skladatel ve Francii a silně pod vlivem svého tamního učitele Alberta Roussela. První věta, spíše než aby měla klasický charakter, je neustálým vývojem témat předávaných z nástroje na nástroj, jak pohyb postupuje. Následuje pomalá věta, která se stává velmi vážnou a vzdáleně vychází z témat rozvinutých v první větě. Tón se pak výrazně zesvětlí pro finále, které má podobu ronda. Témata rozvinutá dříve v díle jsou zde prezentována a dále rozvíjena, dokud kvartet neuzavře krátkou a dramatickou kodu.

Disk je pak doplněn představením Martinů první práce pro médium Tři jezdci. Jedná se o juvenilní dílo o třech větách, napsané jako esej pro smyčcové kvarteto, když Martinů bylo asi šestnáct a na prvním akademickém místě v Praze.

Výkony všech tří skladeb jsou prvotřídní, doplněné vynikající kvalitou nahrávky. V porovnání těchto vystoupení s těmi, které pro Supraphon natočilo Panochovo kvarteto, nevidím důvod, proč kupovat dražší sestavu, protože číslo Naxos je hudebně stejně dobré, lépe nahrané a mnohem levnější.

strojový překlad

Colin Clarke

Intelligently planned and musically involving, this is one of the picks of the crop of Naxos' latest batch of releases. All four members of the Martinu Quartet studied at the Prague Conservatory and as such lend a special authority to Bohemian music.

The two quartets are placed first on the disc. Paradoxically, for the music of a still young man (Martinu was not yet thirty when he wrote it), there is an autumnal glow to some of the writing in the First Quartet, in particular the Moderato introduction to the first movement. The sound world is late Romantic, but without being drenched in heart-on-the-sleeve emotionalism. Lubomír Havlák (the first violinist) plays with a full-throated tone where appropriate and the quartet responds intimately to the shifting moods.

If anything, the Second Quartet (of 1925) is even more confident a piece. There is a barely contained exuberance in the first movement, replete with galloping rhythms: the Martinu Quartet excels in spotlessly clean articulation throughout. The composer is experimenting with sparser textures here and the sense of discovery is communicated well.

"Tri jezdci", written (astonishingly) when Martinu was twelve, is charming in its simplicity. By placing it at the end of the disc it appears as a breath of fresh air. Slav-like melodies make up much of the material and it sustains its twelve-minute duration well. Its atmospheric ending is tremendously effective.

A three-disc set of the Martinu string quartets played by the Panocha Quartet is available on Supraphon 11 0994-2, but as a single disc at budget price, this release is unbeatable.

Inteligentně naplánované a hudebně zapojené, toto je jeden z výběrů z poslední várky vydání Naxos. Všichni čtyři členové kvarteta Martinů studovali na Pražské konzervatoři a jako takoví propůjčují bohemistické hudbě zvláštní autoritu.

Dva kvartety jsou na disku umístěny jako první. Paradoxně v hudbě stále ještě mladého muže (Martinuovi nebylo ještě třicet, když ji psal), je v některých dílech Prvního kvartetu podzimní záře, zejména v úvodu k první větě Moderato. Zvukový svět je pozdně romantický, ale bez emocionalismu srdce na rukávu. Lubomír Havlák (první houslista) hraje tam, kde je to vhodné, plnohrdlým tónem a kvarteto důvěrně reaguje na proměnlivé nálady.

Druhý kvartet (z roku 1925) je ještě sebevědomější. V první větě je sotva stísněná bujnost, plná cvalových rytů: Martinů Quartet vyniká bez poskvrny čistou artikulací v celém rozsahu. Skladatel zde experimentuje s řidšími texturami a objevný smysl je sdělován dobře.

„Tři jezdci“, napsané (překvapivě) ve dvanácti letech Martinů, je okouzující svou jednoduchostí. Umístěním na konec disku vypadá jako závan čerstvého vzduchu. Velkou část materiálu tvoří slovanské melodie a dobře si drží svou dvanáctiminutovou délku. Jeho atmosférické zakončení je ohromně účinné.

Třídiskový komplet smyčcových kvartetů Martinů hraných Panochovým kvartetem je k dispozici na Supraphonu 11 0994-2, ale jako jediný disk za výhodnou cenu je toto vydání nepřekonatelné.

strojový překlad

Dostupné z: <http://www.musicweb-international.com/classrev/2000/aug00/martinquartets.htm>.

Dan Davis: „Mendelssohn: Qts/Talich“

Classics Today, 2004

Artistic Quality: 10, Sound Quality: 10

Mendelssohn wrote his first two published string quartets at age 18 (A major) and 20 (E-flat). Mere juvenilia? No way. Only Mozart produced works of comparable quality as a teenager. By the time he wrote his Op. 13 quartet, Mendelssohn already had produced the Midsummer Night's Dream Overture, the Rondo capriccioso, the String Symphonies, and the Octet, to cite only a few of his many early compositions. So these quartets are by any measure mature works, even if their composer had only been shaving for a short time. They certainly come off as mature, sophisticated compositions with an abundance of adult emotional content in these performances by the Talich Quartet.

Both are cast in the mold of Beethoven, an inescapable influence at the time, but with innovative Mendelssohnian touches, and the Talich Quartet reveals all the lyric and dramatic excellences of the music. From the first notes of the Op. 12's Adagio opening, you know you're in rarified territory—and the Talich's seamless transition into the main Allegro is an example of quartet playing at its best. Not only does the ensemble have a balanced tonal blend, but time and again individual instruments emerge with rounded, fresh timbres and subtle phrasing that draw you closer to the music. The flowing Canzonetta, familiar as a stand-alone encore, is done with precisely the right light touch, and the Andante, with its hymn-like effects, is aptly poetic. In the final movement, the dramatic opening is properly vigorous and the slow, sad coda is especially effective.

At the beginning and end of the Op. 13, the young Mendelssohn quotes from his song Frage (Question), written on hearing of Beethoven's death. A high point is the second movement Adagio marked "non lento", and that's how the Talichs play it, expressively at a measured pace that never drags. After a slow introduction with the character of a prayer, the movement modulates into a fugato, and the quartet clearly articulates the dense counterpoint without slighting its expressive qualities. As the music becomes more animated motifs are tossed among the players and each exhibits the tonal beauty that's a characteristic of this group.

The unmistakably Mendelssohnian third-movement Intermezzo's rocking gait and pizzicato effects make you want to keep hitting the repeat button. The quartet is irresistible here, with leader Jan Talich's violin singing sweetly and the ensemble playing with quicksilver lightness. His soulful solo into the final Presto movement's coda is a special treat, all the more effective for its relative restraint in a passage that offers the temptation to sentimentalize. Throughout both quartets the group excels in managing transitional passages. There's never a sensation of abruptness as the music moves from section to section; rather it's all organic, each building block arising from the preceding one. With vibrant, warm engineering that matches the performances, the Talich Quartet is now my preferred choice for these pieces.

Mendelssohn napsal své první dva vydané smyčcové kvartety ve věku 18 let (A dur) a 20 let (Es). Pouhá juvenilie? V žádném případě. Jen Mozart produkoval díla srovnatelné kvality jako teenager. V době, kdy psal svou op. 13, Mendelssohn již produkoval předešlou Sen noci svatojánské, Rondo capriccioso, Smyčcové symfonie a oktety, abychom uvedli jen několik z mnoha raných skladeb. Takže tyto kvartety jsou v každém ohledu vyzrálá díla, i když se jejich skladatel holil jen krátce. V těchto vystoupeních Talichova kvarteta jistě působí jako vyzrálé, sofistikované kompozice s velkým množstvím emocionálního obsahu pro dospělé.

Oba jsou odlišni do formy Beethovena, v té době nevyhnutelného vlivu, ale s inovativními mendelssohnovskými doteky, a Talichovo kvarteto odhaluje všechny lyrické a dramatické dokonalosti hudby. Od prvních tónů opusu. Po zahájení 12's Adagio víte, že jste na vzácném území – a plynulý přechod Talichovců do hlavního Allegra je příkladem toho, jak kvartet hraje v celé své kráse. Nejenže má soubor vyvážený tónový mix, ale znovu a znovu se jednotlivé nástroje objevují se zaoblenými, svěžími zabarvenými a jemným frázováním, které vás přiblíží k hudbě. Plynulá Canzonetta, známá jako samostatný přídavek, je provedena přesně s tím správným lehkým dotekem a Andante se svými hymnickými efekty je trefně poetické. V závěrečné větě je dramatický úvod náležitě razantní a efektní je především pomalá, smutná coda.

Na začátku a na konci op. 13, mladý Mendelssohn cituje ze své písně „Frage“ (Otázka), napsané po doslechu o Beethovenově smrti. Vrcholem je druhá věta Adagio s označením „non lento“, a tak ji Talichovi hrají, expresivně v odměřeném tempu, které se nikdy nevěleče. Po pomalém úvodu s charakterem modlitby se věta moduluje do fugata a kvartet jasně artikuluje hutný kontrapunkt, aniž by ubíral na jeho výrazových kvalitách. Jak se hudba stává oživenější, mezi hráči se hází motivy a každý z nich ukazuje tonální krásu, která je pro tuto skupinu charakteristická.

Neomylně Mendelssohnovská třetí věta Intermezza s kolébavou chůzí a efekty pizzicata vás nutí neustále makat na tlačítko opakování. Kvarteto je zde neodolatelné, housle vůdce Jana Talicha zpívají sladce a soubor hraje s rtuťovou lehkostí. Jeho oduševnělé sólo do coda závěrečné věty Presto je zvláštní lahůdkou, o to účinnější pro svou relativní zdrženlivost v pasáži, která nabízí pokušení k sentimentalizaci. V obou kvartetech skupina exceluje ve zvládnutí přechodných pasáží. Nikdy není cítit náhlost, jak se hudba přesouvá ze sekce do sekce; spíše je to všechno organické, každý stavební blok vychází

z předchozího. Talichovo kvarteto je nyní mou preferovanou volbou pro tyto kousky s živoucí, hřejivou technikou, která odpovídá výkonu.

strojový překlad

Dostupné z: <https://www.classicstoday.com/review/review-7503>.

Dan Davis: „Mendelssohn: String quartets Op. 80, 81 / Talich“

Classics Today, březen 2004

Artistic Quality: 10, Sound Quality: 10

This is the third and last of the Talich Quartet's Mendelssohn series, and it's as good as its predecessors. The group's affinity for Mendelssohn is abundantly clear in the first work on the disc, the early E flat quartet, written at age 14 and excluded from the catalogue by the self-critical composer. It's hardly a great work, but even forgetting the age of its author, it's a sturdily constructed piece well worth hearing, especially the elegant, Haydnesque Menuetto. The Talich takes it seriously, and as a result it makes a fine impression in this performance.

The F minor Op. 80 dates from Mendelssohn's last year, 1847. It was written in response to the news of his sister's death, recalling a similar impetus (Beethoven's death) for the Op. 13 quartet. While the Talich never lets the work's strong emotions run loose, the ensemble plays with tremendous energy: the tension-ridden first movement is urgent, the brief dancing second movement is infused with a wildness that contradicts the stereotype of the elegant composer, and the final Allegro molto seethes with passion, concluding with a fiercely-driven climax. The heart of this quartet is the Adagio, a lament that

cuts to the heart, the Talich getting to its core with restrained, tenderly phrased exchanges.

The Op. 81 quartet is a hybrid, assembled by a publisher after Mendelssohn's death from four separate quartet movements. The first two were written in 1847 but put aside to work on the F minor quartet. The opening Andante is an attractive set of variations and the following Scherzo's scampering strings recall Mendelssohn in his Midsummer Night mode. An early fugue from his teenage years closes the cobbled-together work, showing the composer already an accomplished technician who revered Bach. The third movement, a Capriccio composed in 1843 and in the form of a prelude and fugue, is the crown of the four movements. The Talich gives full due to the yearning prelude, perfectly projecting its sadly nostalgic mood, then changing gears to launch into the fugue at top speed, displaying their virtuosity at a fearless tempo. Engineering is first rate, as are the Talich's performances. Like most of this quartet's recordings, this one's self-recommending.

Toto je třetí a poslední ze série Mendelssohn Talichova kvarteta a je stejně dobrá jako její předchůdci. Příbuznost skupiny k Mendelssohnovi je zcela jasná v prvním díle na disku, raném Es kvartetu, napsaném ve 14 letech a vyloučeném z katalogu sebekritickým skladatelem. Je to stěží skvělé dílo, ale i když zapomeneme na věk svého autora, je to bytelně zkonstruovaný kousek, který stojí za poslech, zvláště elegantní Haydnesque Menuetto. Talichovci to bere vážně a ve výsledku působí v tomto představení dobrým dojmem.

F moll op. 80 pochází z Mendelssohnova posledního roku, 1847. Byl napsán jako odpověď na zprávu o smrti jeho sestry, připomínající podobný podnět (Beethovenovu smrt) pro op. 13 kvartet. Zatímco Talichovci nikdy nenechá plynout silnými emocemi díla, soubor hraje s obrovskou energií: první věta plná napětí je naléhavá, krátká taneční druhá věta je prodchnuta divokostí, která je v rozporu se stereotypem elegantního skladatele, a závěrečná Allegro molto kypí vášní a končí divoce poháněným vyvrcholením. Srdcem tohoto

kvarteta je Adagio, nářek, který řeže do srdce, Talichovci se dostává k jádru zdrženlivými, něžně formulovanými výměnami.

Op. Kvarteto 81 je hybrid, sestavený vydavatelem po Mendelssohnově smrti ze čtyř samostatných kvartetních vět. První dva byly napsány v roce 1847, ale byly odloženy pro práci na kvartetu f moll. Úvodní Andante je atraktivní soubor variací a následující Scherzovy švihácké struny připomínají Mendelssohna v jeho režimu Svatojánské noci. Dlážděné dílo uzavírá raná fuga z let dospívání, která ukazuje, že skladatel je již zkušeným technikem, který uctíval Bacha. Třetí věta, Capriccio komponovaná v roce 1843 a ve formě přede hry a fugy, je korunou čtyř vět. Talichovci dává naplno díky toužebné přede hře, dokonale promítá svou smutně nostalgickou náladu, pak přeřadí, aby se nejvyšší rychlostí pustil do fugy a předvedl svou virtuozitu v neohroženém tempu. Technika je prvotřídní, stejně jako Talichovy výkony. Stejně jako většina nahrávek tohoto kvarteta je i tato doporučující.

strojový překlad

Dostupné z: <https://www.classicstoday.com/review/review-10190>.

CD Brahms

Brahms: Smyčcový sextet č. 1 B dur, op. 18, a Smyčcový sextet č. 2 G dur, op. 36

Talichovo kvarteto (La Dolce Volta)

Classics Today, červen 2013

Steven Greenbank

...Listening to this latest disc of the Sextets side by side with others in my collection, it is a strong contender amongst a handful of exceptional recordings in a strongly competitive playing field. [...] The Talich is recorded in a warm, intimate acoustic and you feel you are in the room listening to them. [...]

It offers polished performances, setting an ideal pace, with the ensemble playing with a sense of shared purpose. They seem fully inside the music. Dynamics and phrasing are ideal. There's an unshowy virtuosity, and

a youthful freshness in the playing. These are strongly argued performances and ones that I could certainly live with and will return to again and again.

...Když poslouchám tento nejnovější disk Sextetů bok po boku s ostatními v mé sbírce, je to silný soupeř mezi hrstkou výjimečných nahrávek v silně konkurenčním poli. [...] Talich je nahrán v teplé, intimní akustice a máte pocit, že jste v místnosti a posloucháte je. [...]

Nabízí vybroušená představení, nastavující ideální tempo, přičemž soubor hraje s pocitem sdíleného cíle. Zdá se, že jsou plně uvnitř hudby. Ideální je dynamika a frázování. Ve hře je neokázalá virtuosita a mladistvá svěžest. Jsou to silně vyargumentovaná představení, se kterými bych určitě mohl žít a budu se k nim znovu a znovu vracet.

strojový překlad

Dostupné z: http://www.musicweb-international.com/classrev/2014/Jun14/Brahms_sextets_LDV253.htm.

Andrew Clements: „Mendelssohn: Complete String Quartets – review“

***The Guardian*, červen 2013**

Talichovo kvarteto (La Dolce Volta)

...In its latest incarnation under Jan Talich Jr, son of the group's founder, the Talich remains a model of instinctively musical, utterly democratic quartet playing. The detail etched into each work here is startling, yet none of it is delivered with the kind of look-at-me self-consciousness with which some groups invest their performances. The freshness of the Op 12 and Op 13 quartets, the mature sweep of the three Op 44 works, and the sense of tragedy and loss that's barely disguised in both the F minor Quartet Op 80 and the Four Pieces Op 81, are all presented in a totally natural yet revealing way. It's a marvellous, joyous set.

...Ve své poslední inkarnaci pod vedením Jana Talicha mladšího, syna zakladatele souboru, zůstává Talichovo kvarteto vzorem instinktivně muzikální, naprosto demokratické kvartetní hry. Detail vrytý do každé skladby je zde překvapivý, nic z toho však není podáno s takovou sebestředností, jakou některé skupiny do svých vystoupení vkládají. Svěžest kvartetů op. 12 a op. 13, vyzrálý rozměr tří skladeb op. 44 a smysl pro tragiku a ztrátu, který je jen stěží zastřen v kvartetu f moll op. 80 i ve Čtyřech skladbách op. 81, jsou podány naprosto přirozeně a přitom objevně. Je to nádherný, radostný komplet CD.

strojový překlad

Dostupné z: <https://www.theguardian.com/music/2013/jun/20/this-is-mendelssohn-string-quartets-review>.

CD Janáček

Janáček: Smyčcový kvartet č. 1 „Kreutzerova sonáta“ (1923), Smyčcový kvartet č. 2 „Listy důvěrné“ (1928) / Schulhoff: Smyčcový kvartet č. 1 (1924)

Talichovo kvarteto (La Dolce Volta)

Musicweb International

Jonathan Woolf

...The Talich have set down the Quartets on three occasions: for Supraphon in 1990, and for Calliope in 1985 (with Kvapil's excellent account of Book I of On an Overgrown Path as coupling) and 2004 (with the Schulhoff). It is the latter which has been reissued here.

The recorded sound is warm, slightly resonant and provides a rich cushion for the Talich, whose playing marries appropriate tonal bloom, with incisive, icy brilliance. The playing throughout in fact is acutely perceptive as to string weight, balance and most importantly tempo and rubato. The luscious accelerandi in the second movement of the Kreutzer sonata, coupled with the tensile colours they find, shape and delineate each page of the work, and chart its narrative with requisite drive and release of tension. That's most true in the

third movement, where the brittle, almost keening sonorities, individually and collectively, sculpt the trajectory with drama, and sure awareness of its crisis points. The lyric sweep of the finale receives full due here, too. In Intimate Letters, the Talich similarly locate the music's emotive heart, the longing and passion, propelled through little cells and outbursts alike. Those intense high pitched trills are the more effective for the group's control of dynamics. Their swaggering start to the finale is perfectly subverted by the music's almost immediate relapse into introversion. In terms of sonority, tempo relations, ensemble and interpretative insight, this is very much one of the best recordings of the quartets available.

Their Schulhoff Quartet, too, is highly recommendable. In terms of apt tonal sophistication I don't think it can be matched. The eponymous Schulhoff Quartet on VMS 138 is more terse, but very effective, and the Brandis on Nimbus is surprisingly not as plush as I had expected, though they tend to make a meal of the finale. The Talich take the best qualities from both these groups. There's a fine swing to the first movement and excellent folkloric-inspired fiddling in the alla Slovacca, the third movement, the finale is the work's reserved core, a sustained and concentrated span that is perfectly realised here.

In short, there's every reason to welcome back this newly repackaged trio of recordings.

Talichovci natočili Kvartety třikrát: pro Supraphon v roce 1990 a pro Calliope v letech 1985 (s Kvapilovým vynikajícím záznamem „Na zarostlém chodníčku“, kniha I, jako spojkou) a 2004 (se Schulhoffem). Právě posledně jmenovaná nahrávka byla zde znovu vydána.

Nahráný zvuk je teplý, mírně rezonující a poskytuje bohatý polštář pro Talichovce, jejichž hra se snoubí s patřičným tónovým rozkvětem, s pronikavou, ledovou brilancí. Hra je po celou dobu velmi vnímavá, pokud jde o váhu strun, vyváženost, a především tempo a rubato. Svěží acceleranda ve druhé větě Kreutzerovy sonáty spolu s houževnatými barvami, které nacházejí, utvářejí a vymezují každou stránku díla a mapují jeho děj s potřebným tahem

a uvolněním napětí. Nejvíce to platí ve třetí větě, kde křehké, téměř kvílivé sonority, jednotlivě i společně, plasticky vykreslují trajektorii s dramatičností a jistým vědomím jejích krizových bodů. Také lyrickému rozletu finále se zde dostává plného zadostiučinění. V „Listech důvěrných“ Talichovci podobně lokalizuje emotivní jádro hudby, touhu a vášeň, poháněnou drobnými buňkami i výbuchy. Tyto intenzivní vysoké trylky jsou o to účinnější, že skupina ovládá dynamiku. Jejich rozmáchlý nástup do finále je dokonale vyvrácen téměř okamžitým návratem hudby do introverze. Z hlediska zvukovosti, tempových poměrů, ansámblovosti a interpretačního vhledu se jedná o jednu z nejlepších dostupných nahrávek Janáčkových kvartetů.

Také Schulhoffovo kvarteto lze vřele doporučit. Z hlediska výstižné tónové propracovanosti se mu, myslím, nelze rovnat. Stejnojmenný Schulhoffův kvartet na VMS 138 je stručnější, ale velmi účinný, a kvarteto Brandis na Label Nimbus překvapivě není tak zdaleka tak měkké, jak jsem očekával, myslel. Talichovo kvarteto si z obou těchto souborů bere to nejlepší. V první větě je jemný švih a vynikající folklórem inspirované housle v alla Slovacca, třetí věta, finále je zdrženlivým jádrem díla, vytrvalým a soustředěným rozpětím, které je zde dokonale realizováno.

strojový překlad

Dostupné z: http://www.musicweb-international.com/classrev/2014/Sep14/Janacek_quartets_LDV256.htm.

CD Kalliwoda: 3 quatuors à cordes

Kalivoda: Smyčcový kvartet č. 1 e moll, op. 61 (1835), Smyčcový kvartet č. 2 A dur, op. 62 (1836), a Smyčcový kvartet č. 3 G dur, op. 90 (1838)

Talichovo kvarteto (Calliope)

Musicweb International, březen 2005

Michael Cookson

I was delighted to receive this stunning and exciting Calliope disc. Less than a year ago Kalliwoda was a composer completely unknown to me. [...]

The performers on this release are the distinguished Talich Quartet. Founded in 1964 by Jan Talich senior during his studies at the Prague Conservatory where Kalliwoda had also studied. The Talich have developed into one of the foremost ensembles in the world [...]

From the 1990s there has been a gradual change in the membership with the line-up now comprising leader Jan Talich using a J. B. Vuillaume (1845), second violinist Petr Macecek with a Francesco Ruggieri (1694), violist Vladimir Bukac using a Lorenzo Guadagnini (1742) and cellist Petr Prause playing a J. Gagliano (1795).

In addition to their specialist interpretations of Czech music, the Talich have a broad-ranging repertoire, a spectrum that includes the main works of the standard Classical repertoire and the major 20th century pieces. I have especially enjoyed their 2001/03 Prague recordings of the complete Mendelssohn string quartets on a 3 disc set on Calliope Cal 3311.3.

Byl jsem potěšen, když jsem obdržel tento úžasný a vzrušující disk Calliope. Ještě před necelým rokem byl pro mě Kalivoda zcela neznámým skladatelem. [...]

Na tomto vydání se podílí vynikající Talichovo kvarteto. Bylo založeno v roce 1964 a během let se Talichovci vypracovali na jeden z nejvýznamnějších souborů na světě [...]

Od devadesátých let dochází k postupné obměně členů, nyní je sestava složena z vedoucího Jana Talicha, který používá J. B. Vuillaume (1845),

druhých houslí Petra Macečka s Francescem Ruggierim (1694), violisty Vladimíra Bukače, který používá Lorenza Guadagniniho (1742), a violoncellisty Petra Prause, který hraje na J. Gagliana (1795).

Kromě specializované interpretace české hudby mají Talichovci široký repertoár, jehož spektrum zahrnuje stěžejní díla standardního klasicistního repertoáru i významné skladby 20. století. Zvláště jsem si oblíbil jejich pražské nahrávky kompletních Mendelssohnových smyčcových kvartetů z let 2001–2003 na třídiskovém kompletu Calliope CAL 3311.3.

strojový překlad

Dostupné z: http://www.musicweb-international.com/classrev/2007/mar07/kalliwoda_cal9357.htm#ixzz7uBF43BN9.